

Ανοιχτή η Ιερά Μονή Καλτέζων, αν και χωρίς μοναχές!

/ [Ιερές Μονές](#)

Μετά την κοίμηση της Ηγουμένης της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου Καλτέζων και την πρόσφατη αποχώρηση της τελευταίας μοναχής, που διαφώνησε με τον ορισμό πενταμελούς Επιτροπής για τη συγκρότηση Ηγουμενοσυμβουλίου, το ιστορικό μοναστήρι του Βαλτετσίου απέμεινε χωρίς μοναχές, αλλά δεν κλείνει!

Η αρμόδια Ιερά Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία εξηγεί το πώς συνέβη η αποχώρηση της τελευταίας μοναχής και ανακοινώνει το νέο πρόγραμμα για τους προσκυνητές:

«Μετά τόν θάνατον τῆς Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Νικολάου Καλτεζῶν, μακαριστῆς Βερονίκης καί ἀπομεινάσης μιᾶς μόνον Μοναχῆς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν καί ὡς ἐκ τούτου ἀδυναμίας συγκροτήσεως Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὁ Μητροπολίτης κατά τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί τούς ὑπ' ἀριθμ. 590/1977 καί 374/1947 Νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, διώρισε πενταμελῆ Ἐπιτροπήν Διοικήσεως τῆς Μονῆς ἀποτελουμένην ἐκ τεσσάρων Ἱερέων καί τῆς ἐναπομεινάσης

Μοναχῆς.

Ἡ ἐν λόγῳ Μοναχὴ ὁμῶς ἀρνήθηκε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου καὶ νὰ συμπράξῃ μέ τὴν Ἐπιτροπὴ καὶ ἐκφραζομένη ὑποτιμητικὰ καὶ ὕβριστικὰ πρὸς πάντας, αὐθαιρέτως ἀπεχώρισε τῆς Μονῆς.

Κατόπιν τούτου ἡ κενὴ θέσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεπληρώθη ὑπὸ πέμπτου ἱερέως καὶ ἀπὸ σήμερον 7-10-2020 ἡ Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Νικολάου Καλτεζῶν διατελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου πενταμελοῦς ἐξ ἱερέων Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ λειτουργῇ μέ τό ἀκόλουθον Πρόγραμμα:

Κάθε Τετάρτην τῆς ἐβδομάδος θὰ τελεῖται τό πρωΐ ἀπὸ ὥρας 8 ἕως 11 Θεία Λειτουργία καὶ τό ἀπόγευμα ἀπὸ ὥρας 4:30 ἕως 6:00 Ἑσπερινός.

Κάθε Σάββατον τῆς ἐβδομάδος θὰ τελεῖται τό πρωΐ ἀπὸ ὥρας 8 ἕως 11 Θεία Λειτουργία καὶ τό ἀπόγευμα ἀπὸ ὥρας 4:30 ἕως 6:00 Ἑσπερινός καί

Κάθε Κυριακὴ τῆς ἐβδομάδος θὰ τελεῖται τό πρωΐ ἀπὸ ὥρας 8 ἕως 11 Θεία Λειτουργία καὶ τό ἀπόγευμα ἀπὸ ὥρας 4:30 ἕως 6:00 Ἑσπερινός.

Ὅποτε κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας καὶ ὥρας θὰ δύναται κάθε προσκυνητὴς νὰ ἐπισκέπτεται ἐλεύθερα καὶ ἀπρόσκοπτα τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Καλτεζῶν καὶ νὰ συμμετέχῃ στίς τελούμενες Ἱερές Ἀκολουθίες» αναφέρεται στὴν ανακοίνωσιν.

«Εἶναι προτιμότερο το μοναστήρι να παραμείνει ανοιχτό»

Ο πρῶν ἀντιπεριφερειάρχης Ἀρκαδίας, Εὐάγγελος Γιαννακούρας, που κατὰγεται ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ἐξέφρασε τὴ λύπη του γιὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴ καὶ δητὴ δεδομένη χρονικὴ στιγμή, που τὸ συγκεκριμένο μοναστήρι θὰ μπορούσε νὰ αποτελέσει βασικὸ σημεῖο εορτασμοῦ γιὰ τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821.

«Εἶναι προτιμότερο καὶ χρησιμότερο τὸ μοναστήρι νὰ παραμείνει ανοιχτό καὶ ὄχι κλειστό με ὅποια συμφέροντα καὶ ἀνθίγονται καὶ με ὅποιο κόστος καὶ ἀνενέχει. Ἀς τὸ ξαναδοῦν, λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ οἱ ἐμπλεκόμενοι καὶ ἀς προσπαθήσουν νὰ βρουν μία λύσιν, που σίγουρα ὑπάρχει, γιὰτὶ μοναστήρι με ραντεβού δὲν εἶναι μοναστήρι» ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ ὁ κ. Γιαννακούρας.

Το ιστορικό της Μονῆς

Τὸ Μοναστήρι που διδάσκει Ἡθὸς καὶ Ἱστορίαν, βρίσκεται σὲ ἓνα ὕψωμα, τριγυρισμένο με τεράστιες βελανιδιές, πεύκα καὶ κυπαρίσσια. Κτίσθηκε τὸ 1696, κατὰ προτροπὴ καὶ ὑπόδειξιν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἀπὸ τὸν Ἠλία Λυρώνη, τὸν

μετέπειτα Μοναχό Ανανία. Μετά από ένα επίμονο όνειρο ο Λυρώνης άφησε την Σμύρνη όπου εργαζόταν και με την βοήθεια των Καλτεζιωτών βρήκε την θαυματουργή εικόνα του Αγίου, στα ερείπια παλιού μοναστηριού (1233 μ.Χ.) καλυμμένου από δάσος. Ο Αγιοπατέρας Ανανίας αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες, όμως το χέρι Του Αγίου Θεού και η προστασία του Αγίου Νικολάου τον συνόδευσαν μέχρι το τέλος του.

Αργότερα το 1821, εδώ συνδυάστηκαν ο Σταυρός με το καριοφίλι, το ράσο με την φουστανέλα, το μπαρούτι με το λιβάνι... για του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία... ΕΔΩ συγκροτήθηκε η Πελοποννησιακή Γερουσία στις 26 Μαΐου του 1821 που αποτέλεσε την πρώτη διοίκηση (Κυβέρνηση) όλου του επαναστατημένου Έθνους.

Εδώ και μόνον εδώ συνήλθαν οι πρόκριτοι της Πελοποννήσου που αναφέρει το καταστατικό: Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, ο Κανέλλος Δεληγιάννης, ο Επίσκοπος Έλους Άνθιμος, ο Επίσκοπος Βρεσθένης Θεοδώρητος... Εδώ συνετάχθη το πρώτο Δημοσίου Δικαίου έγγραφο, η καταστατική πράξη “ΠΑΤΡΙΣ” που φυλάσσεται στην Βουλή των Ελλήνων. Εδώ στην Τουρκική σκλαβιά ήταν Κρυφό Σχολείο και Εδώ του Έθνους έγινε το πρώτο Στρατηγείο. Εδώ είναι “του Μωριά λαμπρό προσκυνητάρι”.

Εδώ χτυπά η καρδιά της Ελλάδας. Ο προσκυνητής που επιθυμεί να δει ένα μοναστήρι “αγκιστρωμένο” στην παράδοση, χωρίς πλουμίδια και πολυτέλειες. ΕΔΩ θα βρει αυτό που ζητά. Μαζί με την πνευματική ανάταση, θα χαρεί την πλούσια ιστορία και την μοναδική φυσική καλλονή.

Οι λιγοστές μοναχές αγωνίζονται για να εγγυηθούν την συνέχεια της Πίστεώς μας και την πιστότητα της Ιστορίας μας. Και όπως λέει ο ποιητής... ήταν “καιρός να πούμε τα λιγοστά μας λόγια γιατί η ψυχή μας αύριο κάνει πανιά”.